

Za skupno univerzo od Kolpe do Sotle

Posvet Dolenjske akademske pobude pokazal na nujnost sodelovanja, ki lahko vodi tudi v združevanje - Visokošolske akterje povezal šele »skupni sovražnik« - Bogovič: Težišče sodi v Novo mesto

NOVO MESTO - Povezovanje visokošolskih zavodov v regiji je možno, zaželeno in celo nujno, saj lahko le skupni nastop v odnosu do Ljubljane pripelje do hitrejšega razvoja visokega šolstva v regiji, v povezani visokošolski sferi pa bi več interesa našlo tudi tukajšnje gospodarstvo. S temi besedami lahko povzamemo ugotovitve celodnevne posvetovanja, ki ga je v ponedeljek v Novem mestu pripravila Dolenjska akademska pobuda.

Da se regija med Kolpo in Sotlo srečuje s pomanjkanjem in odlivom visoko izobraženih kadrov, gospodarstveniki in politiki ugotavljajo že lep čas. Na Dolenjskem oz. v Novem mestu so se izziva lotili z ustanavljanjem samoniklih visokih šol in fakultet, v Posavju pa so se pri razvoju visokega šolstva naslonili na mariborsko univerzo. A kot je med drugimi poudaril krški župan in poslanec **Franc Bogovič**, prihaja čas, ko bo tre-

bā vse fakultete v regiji začeti povezovati v širšo izobraževalno in raziskovalno mrežo. »Zavedamo se, da sta obe krški fakulteti del širšega mozaika, katerega težišče sodi v Novo mesto,« pravi Bogovič, ki cilj teh prizadevanj tako kot ostali vidi v skupni regijski univerzi.

A pot do nje vodi prek boljšega sodelovanja visokošolskih zavodov, kot smo mu bili priča doslej. To velja tudi za oba novomeška nosilca razvoja visokega šolstva - Visokošolsko središče na eni ter Univerzitetno in raziskovalno središče na drugi strani. »To sodelovanje doslej ni bilo na zadosti visoki ravni, čemur je botrovalo predvsem medsebojno nezaupanje. A odnosi se izboljšujejo, k temu pa je veliko pripomogel tudi 'zunanji sovražnik,' ki je strnil naše vrste,« pravi dekan Fakultete za organizacijske študije **Boris Bukovec**.

»Skupni sovražnik« ni seveda nihče drug kot ministrstvo za visoko šolstvo, ki, kot sodijo razpravljalci, s svojimi organi zavi-

ra proces decentralizacije visokega šolstva pri nas. »Univerzitetni kampus, kot je zamišljen v Drgančevju, bi bil naše velika konkurenčna prednost, zato smo marsikomu trn v peti,« pravi Bukovec, sicer eden od organizatorjev srečanja. Tega ocenjuje za uspešnega že zato, ker so se prvič v zgodovini za eno mizo usedli dekani vseh sedmih fakultet in visokih šol Dolenjske in Posavja. »Vladala je ustvarjalna atmosfera, skupni zaključek pa je, da je univerza v regiji potrebna, kdaj jo bomo imeli, pa je odvisno od energije, ki jo bomo vlagali v prepričevanje določevalcev v Ljubljani,« pravi Bukovec.

Bukovcu se za zdaj zdi precej verjetna skupna pot novomeških visokošolskih zavodov, medtem ko formule uspešnega povezovanja in združevanja dolenjskih in posavskih fakultet še nima: »Zavodi v Novem mestu in v Posavju so nastajali po različnih poteh in vprašanje je, ali je mariborska univerza sploh

pripravljena pristati na kaj takega.«

»Sodelovanje visokošolskih zavodov se vedno začne na znanstveno raziskovalnem področju,« pravi dekan fakultete za energiko iz krškega **Andrej Predin**. »Tako sodelovanje se lahko nadgrajuje v posebne dogovore in konec koncev celo z združitvijo. Mi smo odprti za sodelovanje z vsemi ustanovami, še najraje pa s tistimi, ki so v naši bližnji okolici. O združevanju doslej še nikoli nismo javno govorili, je pa to zadeva, o kateri se mora najprej opredeliti senat fakultete, nato senat univerze in navsezadnje še država, ki je naš ustanovitelj. Tak proces ni ne kratek ne hiter, pa tudi nemogoč ne. A sam sem priča decentralizacije in za razvoj visokega šolstva po pokrajinah, saj je to cvet njenega razvoja. Če bo tako razmišljanje podprlo tudi gospodarstvo, ne vidim nobenega pravega razloga, da bi bila država proti,« razmišlja nje konča Predin.

Boris Blaić